

κι' όλους τούς φιλομούσους παρηγόρει,
 που τῆς Ζαζζας ἐγρῶσαν τῆς ἀντίχαις.

Γιὰ ποιὰν αἰτία τάχα κι' ἀφορμὴ
 γελᾷς, χαριτωμένο μου κορμί;
 Μὰ δὲν 'μίλεις... ὡς εἶναι... δὲν μὲ μέλει...
 ὄρεβουάρ, Ἑρμῆ τοῦ Πραξινέλη.

**Και καμπόσαις ποικιλίαις,
 μ' ἄλλοις 2λόγοις ἀγγελίαις.**

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου... τ' εἶν' ἐκεῖνο !...
 καὶ 'στους ὀλίγους καὶ πολλοὺς καὶ πάλι τὸ συστήνω.
 Δῶρο πρωτοχρονιάτικο, ποὺ μουστερηδες κράζει,
 καὶ σὰν τὸ χάσινο ψωμί καθέννας τ' ἀγοράζει.
 Μπαζῆς κι' ἐφέτος ἔγινε, πάστε κι' ἐφέτος Σκόκο,
 κι' ὠφελημένοι, βρέ παιδιὰ, ὁρ' βγήτε μὲ τὸν τόκο.

Ραββῆνος Ἰσαὰκ ὁ Μτ, πιστεύσας εἰς Χριστὸν,
 βιβλίον πολυσήμενον καὶ γνώσεων μετῶν,
 πολλὰς ἐκδόσεις ἀριθμοῦν, θρησκευτικῶν, ὠραίων,
 κι' ἀπὸ πολλὰς συναγωγὰς ἀφορισθὲν Ἑβραίων.
 Ἀμβράζης ὁ Νικόλαος συνέγραψεν εὐαγγέλιον,
 τῆς Σμύρνης ὁ Καθηγητὴς κι' ἱεροκέρυξ πρῶτος.

Μὰρς 'στὸ Λουβρο τὸ μεγάλο μὲ τ' ἀμέτρητα τὰ δῶρα,
 ὅπου μὲς' ἀπ' τὴν Εὐρώπη τὰχει κουβαλήσει τώρα.
 "Ὀχ! ψυχὴ μου, τ'εἶναι τοῦτα!... μὲ τί μάτια τὰ κυττᾶς...
 ἅλα θέλεις νὰ τὰ πάρης καὶ τιμὴ νὰ μὴ 'ρωτᾷς.
 Πλοῦτος, ἐκπληξίς καὶ θάμβος... καὶ δὲν εἶναι τοῦτα μόνο,
 καὶ θὰ βγάλῃ καὶ λαχεῖο τέσσαρες φοραὶς τὸ χρόνο,
 καὶ χαρὴ 'στον ποῦ τοῦ πῆρα... ὅλα τὴν τύχη τοῦ διαβόλου...
 μὰρς 'στὸ Λουβρο τὸ μεγάλο... λάμπει 'στὴν ὄδον Αἰόλου.

